

læse oppe på tavlen, står der, om krigen mod Irak har formindsket terrortruslen. Og der er ligesom tre muligheder: Man kan svare nej, man kan svare ved ikke, eller man kan svare ja. Altså vanskeligere er det jo ikke. Og så kan man bag efter nuancere og snakke udenom, men hvis man skal forholde sig til forespørgslen her, så er der sådan grundlæggende set de tre muligheder.

Jeg hørte ikke hverken statsministeren eller udenrigsministeren besvare spørgsmålet. Jeg hørte sådan set heller ikke Venstres ordfører besvare spørgsmålet, så derfor, da der nu ikke er så lang tid under de korte bemærkninger: Kunne vi få et ja, et nej eller et ved ikke.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det kan man sagtens, og hvis hr. Søren Søndergaard havde lyttet specielt intensivt til min ordførertale, havde det også været muligt. Men det, som er sket, er jo, at situationen i Irak har været med til at gøre, at vi har oplevet klare fremskridt gennem de seneste næsten 2 år, hvor Saddam Hussein ikke har haft magten.

Vi oplever nu en situation, hvor terroren tilspidises, men det, som har været hele omdrejningspunktet og er hele omdrejningspunktet, er jo også det svar, som jeg gav til hr. Villy Søvndal umiddelbart før hr. Søren Søndergaards spørgsmål, som går ud på, at sikrer vi de frie valgs afholdelse, så er vi også med til at sikre på sigt, at terroristerne får sværere ved at rekvirere og også skabe opbakning til deres aktiviteter, for på den måde smuldrer deres grundlag.

Så ja, på sigt får vi en klar forbedring af situationen i Irak. I øjeblikket oplever vi nogle udfordringer i forbindelse med afholdelse af valget, fordi de her grupper selvfølgelig ønsker at forhindre demokratiets indførelse.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Troels Lund Poulsen ville gerne, men gjorde det så ikke. Vi prøver én gang til, ikke på sigt osv. Spørgsmålet lyder: Har krigen mod Irak formindsket terrortruslen? Der er tre muligheder: ja, nej, ved ikke.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor hr. Troels Lund Poulsen skal bruge så meget tid til at snakke udenom og snakke om på sigt og engang, og hvad der er sket før. Spørgsmålet er enkelt: Har det formindsket terrortruslen? Ja. Har det ikke formindsket terrortruslen? Nej. Ved hr. Troels Lund Poulsen det ikke? Ved ikke. Ét eneste ord

fra Venstre, ét eneste ord i en debat, man har haft 2 år til at forberede sig på, bare ét eneste ord, ikke andet. Kan vi få det ord?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Så må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at vi jo ikke har haft 2 år til at diskutere den her forespørgsel. Den blev vist fremsat for et par måneder siden, så det er jo ikke rigtigt, som hr. Søren Søndergaard siger, at jeg har haft 2 år til at forberede mig, det ved hr. Søren Søndergaard jo også godt.

Men så for at svare meget klart, hvilket forhold bentlig er så klart, at hr. Søren Søndergaard også forstår det, vil jeg sige, at jeg jo for det første i min ordførertale var klart inde på, at de terroraktioner, vi ser rundt om i verden, kendte vi også til før krigen, før afsættningen af Saddam Hussein. Men det, som står tilbage, er jo, som statsministeren også var inde på, at det jo ikke var terrorvirksomheden, som var baggrund for den danske beslutning.

Det, vi kan konstatere i forbindelse med Saddam Husseins styre, som jeg også er helt overbevist om at hr. Søren Søndergaard klart kan huske, er, at Saddam Hussein jo var med til at finansiere penge til de palæstinensiske selvstyreområder, at han var med til at finansiere, når nogle sprængte sig selv i luften, sådan at de, der så blev efterladt, fik penge fra Saddam Hussein. Og det er da, hvad jeg vil karakterisere som international terrorisme. Det er der blevet sat en stopper for nu, og det glæder jeg mig over.

Kl. 11.05

Formanden:

Tak til hr. Troels Lund Poulsen. Den næste ordfører er hr. Jeppe Kofod.

Jeppe Kofod (S):

Krigen mod Irak blev som bekendt gennemført af en lille gruppe lande med USA i spidsen uden om verdenssamfundet og i strid med FN og folkeretten, samt uden en plan for at vinde freden i landet. Derfor var Socialdemokraterne mod krigen. Grundlaget var ikke i orden, og desuden fik splittelsen om Irakkrigen desværre den kedelige konsekvens, at verden er blevet et mindre sikkert sted at leve.

Vi beklager også, at den danske regering valgte at bryde den traditionelle brede alliance bag dansk udenrigspolitik ved at skifte FN-spo-ret ud med Bushsporet og gå i krig på et grund-